

Gur h-e 'chuir an t-ainbhfhiach ur-s' ort
 Meud do dhuil de 'n Ghalltachd,
 A phoit bheg 'bhi 'n cois an tellich
 'S blas mela air a h-enrich,
 A cosc an ni le 'n cumadh t' athir.
 Luchd-taighe le'n armabh."

'S e 'ghloir sin a thuitem bhuaithe
 Car tuathal an t-sean duin',
 Cuirar maor air fedh na duthcha
 Ga cur fo umhladh cailte,
 Gun nech a thoirt bidh, no lepa,
 No caidrimh, no cainnte,
 No sion a dh' fhaodas a bhi aca
 Do chlaigenn an t-sean duin.'

'N uair a theid e do 'n taigh-osda
 'Thoisichadh ri dram ol,
 'H-uile flescach, barrail, boidhach
 Le 'sporan oir is airgid,
 De dherbh chairden diles, delidh,
 'Bha anam an geall orr',
 Cuiridh iat gu ceann na h-uiridh
 Uilenn ann san t-sean duin'.

'N uair a theid e 'thaigh-na-curtach
 'N deidh a spuinnedh le anacert,—
 'S mar tha gach donas dha 'g eirigh,
 Chan i 'Bheurla 's cainnt da,—
 Thig scoilair a's domhin munadh
 Mac umbidh no lamhraig,
 'S bheir e le feobhas a ghiulain
 Cert na cuis' bho 'n t-sean duin."

An sin 'n uair 'chi e le 'shuilibh
 Gach cuis air na crampaig,
 'S nach h-'eil nech fo ghash na greine
 'Ni dha feum ri aimcheist,